

er Tale om, og er der Faldeles uover-
 stigelige Hindringer derfor, maa vi ikke vedtage
 Banerne, thi saa er der den stridige Rante mellem de
 to Bestyrelser, at det ene Anlæg har Krav paa
 at faae det andet udsat, men er det gjørligt, saa tyder
 det paa, at Sidebanen kan føres igjennem. Hvad
 derimod Forbindelsen med Aarhus Station angaar,
 skal jeg ikke negte, at Omstændighederne presse
 paa om muligt at føre denne Drift lige til Mar-
 hus Station. At give en Hensynsning til den
 Maade, hvorpaa man befordrer Gods og Menne-
 sker over Fredericia, som det ærede Medlem for
 Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ningerslev) gjorde,
 er ikke heldigt. Først lagde man nemlig en
 Jernbanestation ved Fredericia; den duede ikke, og
 saa hittede man paa at lægge den paa en anden
 Plads, men den duede heller ikke. Man har
 kostet uhyre derpaa fra Statens Side uden at faae
 noget Tilfredsstillende. Enhver, der reiste, maatte
 sige, at det var en i højeste Grad uheldig Ord-
 ning og noget Saadant lavet ved Aarhus vil, naar
 den Tid kommer, da Staten skal overtage Driften
 af disse Baner — og den Tid skal nok komme —
 medføre stor Befrustning og megen Ulempe, og da
 man nu er i Begreb med at forlange og maafe
 bevilge en Udvidelse af det Terrain, Aarhus Sta-
 tion faar til Raadighed, vil det ikke være saa stor
 Befrustning for Selskabet, at foretage de fornødne
 Udvidelser i Forbindelse med andre Forandringer
 ved Aarhus Station; jeg vilde sætte Pris paa, at
 det blev sat i Loven, at Stationen skal udmunde
 i Aarhus Station, med mindre man vil gaa den
 af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den
 Valgkreds (Ningerslev) antydede Vej, slet ikke at
 anlægge denne Sidebane, men en Bane mellem
 den private Bane og Statens, saaledes at den
 stødte til denne Best. for Aarhus. Det er muligt,
 at det vilde være det Naturligste, vi have ingen
 Oplysning om denne Sag, der ligger Intet for
 derom, men det kunde maafe være det Allernatur-
 ligste, hvis det ikke gif noget for vestlig, saa at
 Aarhus blev noget for nærgaaende mod Randers.
 Det skal man ogsaa tænke paa, om det i den
 Henseende er muligt og gennemførligt, thi gif
 man lidt for vestligt, saaledes at man drager for
 meget af Terrainet med, som er Randers' natu-
 lige Opland, tror jeg, at man vilde gjøre Uret.
 Det kan muligt være en Tanke, en Overveielse
 værd; jeg tør ikke bedømme det bestemt, thi der
 foreligger ikke Materiale nok til Bedømmelsen
 deraf. Hvad derimod Banens Retning angaar,
 vil der vistnok ogsaa være Hensyn at tage. Jeg
 forstaar godt, at visse Interesser for Aarhus By
 kunne ønske nogle Krinkler slaaede paa denne
 Bane, saa at man kunde faae visse Dele af Op-
 landet, der ellers naturlig vilde befare den private
 Bane fra Grenaa til Randers; til at gaa med ind
 til Hovedstaden i Jylland, men jeg tror ikke, at
 det er aldeles nødvendigt at udbvide de Interesser,
 der søge denne Sidebane anlagt, til ogsaa at gjøre

en saadan Omvei for at naae Maalet. Hermed skal
 jeg slutte de Bemærkninger, jeg har at gjøre om
 Forslaget. Jeg veed, som sagt, ikke, om det er
 betimeligt nu at vedtage Sidebanen til Nyom.
 Jeg tror, paa ingen Maade, det er tilstedeligt at
 give Ministeren den ansøgte Bemyndigelse til at
 give Koncession paa en Demning over Oddefund,
 ligesom jeg ikke tror, at det er tilraadeligt at give
 Bevilling til en fast Bro, og jeg tror, at det af
 Hensyn til den vedkommende Egn vil være util-
 raadeligt at give Bevilling til Længdebanen gjen-
 nem Thy.

Judenrigsministeren (Lobjefsen):

Det har jo ikke kunnet Andet end i høj Grad in-
 teresfere mig at høre de Udtalelser, der fremkom
 fra den ærede sidste Talers Side, og det var navn-
 lig dem, der indeholdt Opfordring for mig til nu
 at tage Ordet. Jeg skal først med et Par Ord
 omtale de almindelige Udtalelser, han fremsatte.
 Det ærede Medlem mente, at det maatte anses
 for uheldigt, at man nu var kommen ind paa den
 Vej, paa hvilken vi nu befinde os med Hensyn
 til Jernbanenettets Udvidelse; det var en hyggelig
 Fantasi for Jernbaneanlæg, der førte os stadig
 videre og videre, og det vilde være klogest, om vi
 nu vilde holde igjen for at puste lidt, inden vi
 gif videre. Jeg tror nu, at der er god Grund
 til at se, hvorledes Sagen stod, dengang vi af-
 sluttede Forhandlingerne om Udførelsen af de
 Statsbaner, som vi nu vente snart at faae sær-
 dige. Der var da forskjellige Lokalbaner, som
 man havde givet de vedkommende Egne, jeg vil
 ikke sige Løfte om, men dog Udfigt til, at man
 eventualiter i Fremtiden vilde komme til at udføre
 for Statskassens Regning. Det er jo her i Sa-
 len flere Gange udtalt fra Ministerbordet, at naar
 vi vare færdige med Best- og Sydbanen, saa
 kom Luren til Randers-Grenaabanen og Dens-
 Svendborgbanen og til Forsættelsen af Silkeborg-
 banen, og derefter skulde vi ogsaa have en Lim-
 fjordsbro; det var altfaa det Program, hvortil
 man skulde holde sig i den nærmeste Fremtid.
 Det vil jo være ærede Medlemmer aldeles klart,
 at naar vi nu ville overtage disse Baners Byg-
 ning for Statens Regning, maatte vi gjøre det
 lidt efter lidt; vi vilde jo ikke kunne paatage os
 paa engang at sætte alle disse Baneanlæg i Sce-
 ne. De lokale Interesser traengte imidlertid sag
 stærkt paa, at der fra Egnene mellem Randers
 og Grenaa kom til, at foreligge Staten et Tilbud
 om, at naar den vilde yde et vist Tilskud, saa
 vare de vedkommende lokale Interesser stærke nok
 til at ville give sig Udtryk ved at betale Resten
 af Banerne. Neppes var dette Andragende ind-
 kommet, før man et andet Sted, nemlig mellem
 Svendborg og Odense, udtalte sig derhen, at man
 ogsaa der var tilstrækkelig interesseret i, nu at
 faae en Bane, saa at man, naar Staten i en
 nær Fremtid vilde udbetale et lignende Tilskud